

Den omåttliga återhållsamheten

När han väntat
så länge
att det han uppskjutit
inte längre var möjligt,
bibe höll han ändå, i yttersta tomme,
sitt vänteläge,
som i hans nuvarande slutskede
fört honom ända fram till Styx virvlar
som den krympling hans själv,
i botten av en flaska,
en gång karaktäriserade sig som,
vittrad i sin uttorkade begåvning;
det övermått av vilda talanger han
- efter några osannolikt sköna ungdomsverk -
lämnade obrukade
i ett samlat svek mot sig själv,
sina medmänniskor och sin eftervärld;

en Botticelli som lät penseln ligga,
en Strindberg som aldrig lyfte pennan,
en Karajan som vägrade bestiga dirigentpulten,

en Bob Dylan som vände på väg till New York

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten